

Myndigheten för yrkeshögskolans yttrande över Ds 2016:24 Validering med mervärde (U2016/03105/GV)

Inledning

I departementspromemorian *Validering med mervärde* redovisas förslag för att skapa ett nationellt sammanhängande valideringssystem. Myndigheten för yrkeshögskolan (MYH) har beretts tillfälle att yttra sig över ovanstående skrivelse och lämnar synpunkter på de förslag som berör myndighetens verksamhetsområden.

Sammanfattning

MYH avstyrker det förslag till förändring av förordning (2009:130) om yrkeshögskolan 3 kapitel *Tillträde till utbildningen*.

MYH avstyrker även förslaget om en tilläggsparagraf avseende tillgodoräknande, 2 kap. 12 §, samma förordning.

MYH instämmer i bedömningen att det saknas anledning att föra in begreppet validering i förordningen (2009:130) om yrkeshögskolan.

MYH avstyrker förslaget om ikraftträdande till den 1 januari 2017.

Myndigheten instämmer i att det svenska valideringsarbetet bör utgå ifrån Europeiska unionens råds rekommendation om validering av icke-formellt och informellt lärande **men** anser att förtydligande behövs avseende hur rekommendationen tolkas.

MYH instämmer i bedömningen att tydliggöra myndigheternas ansvar och om ökad samverkan. MYH instämmer också i att även vi bör få motsvarande uppdrag. Däremot instämmer myndigheten inte i bedömningen om att förtydliga vår uppgift att främja branschernas arbete med validering.

MYH instämmer även i bedömningen om lättåtkomlig information om validering.

MYH instämmer inte i bedömningen att vårt befintliga uppdrag om att redovisa behörighetsgrunder för sökande och antagna bör kvarstå.

Synpunkter

Generella synpunkter

Promemorian tar avstamp i vikten av väl fungerande system för validering, både ur ett individ- och ett systemperspektiv och lyfter att validering kan bidra till betydande samhällsekonomiska vinster. Myndigheten instämmer i detta och välkomnar att viktiga steg i den fortsatta utvecklingen av validering i Sverige nu tas.

MYH har i bedömningen av promemorians förslag utgått ifrån de problem som beskrivs i promemorians inledande avsnitt och anser att det finns skäl till ytterligare förtydliganden om hur förslagen bidrar till att åtgärda dessa. MYH har tidigare identifierat grundläggande problem när det gäller utveckling av och användande av validering. MYH uppmärksammade i sin återrapportering¹ att det fanns behov av att tydliggöra ansvar och mandat på myndighetsnivå för ökad samverkan samt att ekonomiska förutsättningar saknades för både de som vill/behöver validera sin reella kompetens och för de som ska

¹ Yh 2009/2102 *Redovisning av uppdrag om insatser i fråga om validering*

utföra/genomföra sådan validering. Myndigheten är positiv till promemorians förslag avseende myndigheternas uppdrag och samverkan men noterar att ekonomiska förutsättningar, avseende till exempel individens möjlighet till försörjning under pågående validering, inte närmare behandlas.

Myndigheten anser att det i nuläget är svårt att avgöra om promemorians förslag i sin helhet kommer att bidra till att förbättra de problem som beskrivs, dels då det saknas en klar bild av vilka grundläggande beståndsdelar som ska utgöra *ett nationellt sammanhängande valideringssystem*, dels på grund av kvarliggande otydlighet kring begreppet validering i sig (se avsnitt 5.1).

2.1 Författningsförslag

MYH avstyrker det förslag till förändring av förordning (2009:130) om yrkeshögskolan 3 kapitel *Tillträde till utbildningen*. Vi föreslår istället en mindre förändring i 3 § 2 stycket, om särskilda förkunskapskrav, för att säkerställa att även motsvarande (reell kompetens) till *yrkeserfarenhet och andra kunskaper* kan bedömas för tillträde till yrkeshögskolan (se bilaga 1).

MYH avstyrker även förslaget om en tilläggsparagraf avseende tillgodoräknande, 2 kap. 12 §, samma förordning.

Skälen för myndighetens avstyrkan utvecklas under avsnitt 7.1.2 och 7.1.3.

5.1 En gemensam uppfattning om vad valideringsbegreppet står för

Myndigheten instämmer i bedömningen att det "svenska systemet för validering bör ha en gemensam utgångspunkt" och att denna utgångspunkt bör vara Europeiska unionens råds rekommendation.

Vidare instämmer MYH i att en ökad tydlighet kring definition och begrepp är nödvändig och anser att en gemensam definition är central. Myndigheten har dock uppmärksammat att det i promemorian finns två, något olika definitioner, och att det är otydligt vilken av dessa som bör vara utgångspunkten för det fortsatta svenska valideringsarbetet. MYH anser att det krävs förtydliganden kring hur en gemensam definition ska formuleras.

MYH anser även att förtydliganden kring hur EU-rekommendationen tolkas och tillämpas i sin helhet behövs. I det fortsatta arbetet med att utveckla validering i Sverige bör hänsyn tas till uttolkningen i *European Guidelines*. Även kopplingen mellan system för validering och den svenska referensramen för kvalifikationer behöver utredas vidare.

MYH anser att den tolkning som görs i promemorian, att validering har skett först då samtliga delmoment (etapper) är avslutade, inte har stöd varken i rekommendationen² eller i EU:s egen uttolkning av densamma i *European Guidelines for validating non-formal and informal learning*³. Av både Rådets rekommendation och i *European Guidelines* framgår bland annat att alla etapper inte alltid måste ingå i en validering utan att

² RÅDETS REKOMMENDATION av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande (2012/C 398/01)

³ Cedefop (2015). *European guidelines for validating non-formal and informal learning*. Luxembourg: Publications Office. Cedefop reference series; No 104. <http://dx.doi.org/10.2801/008370>

valideringen ska anpassas till valideringens (och individens) syfte. Det framgår även av *European Guidelines* att en validering inte alltid måste leda till en full eller partiell kvalifikation. Promemorian tar heller inte upp det som kallas "Skills Audit", där det utforskande perspektivet är utgångspunkten och där slutresultatet inte i första hand är en formell kvalifikation.

En central princip som inkluderats i rekommendationen är, att valideringsarrangemangen bör kopplas till de nationella referensramarna för kvalifikationer och därmed bör överensstämja med den europeiska referensramen för kvalifikationer (EQF). MYH anser att denna koppling och hur den ska se ut är en strategiskt viktig fråga för fortsatt utveckling av validering i Sverige. Detta är en aspekt som behöver tas i beaktande.

I promemorian föreslås två något olika definitioner av valideringsbegreppet (se sidorna 63-64 och 77-79). MYH anser att förtydliganden avseende vilken av de två nya förslag på definition som promemorian presenterar ska vara utgångspunkten för fortsatt arbete och anser att det är centralt med en tydlig definition som är gemensam för allt arbete med validering i Sverige.

Slutligen vill MYH påpeka möjliga konsekvenser av det förslag till förändrad definition i skollagen (2010:800) samt även förordningen (2000:634) om arbetsmarknadspolitiska program avseende validering enligt branschmodell. Med de nya definitionerna och tolkningar som föreslås är det mycket få branschmodeller som uppfyller kraven för validering enligt skollagen. Eftersom samma definition föreslås införas i förordningen om arbetsmarknadspolitiska program finns en betydande risk att Arbetsförmedlingens upphandling av branschvalidering försvåras. Om validering enligt nationellt erkända branschmodeller ska utgöra en del i ett nationellt system för validering, bör följderna av de föreslagna definitionerna och tolkningarna i promemorian bearbetas vidare för att ta även detta i beaktande när en gemensam definition fastställs.

5.2 - 5.3 Myndigheternas ansvar bör tydliggöras och samverkan bör öka

MYH instämmer i att Statens Skolverks, Universitet- och högskolerådets och Arbetsförmedlingens ansvar och uppdrag avseende validering bör förstärkas och förtydligas, både i avseende att 1) främja och samordna användningen och utvecklingen av validering inom sina verksamhetsområden samt 2) att samverka med berörda myndigheter på andra områden i syfte att tillsammans skapa ett nationellt sammanhängande valideringssystem.

Dock anser vi att det är nödvändigt med förtydliganden kring vad som avses med ett "nationellt sammanhängande valideringssystem". Detta är en förutsättning för att myndigheterna ska veta vad de ska samverka kring, hur den samverkan ska ske och hur de kan arbeta med "att främja och samordna användningen och utvecklingen av validering".

MYH instämmer även i att vårt uppdrag bör förtydligas på samma sätt (punkterna 1 och 2 ovan) som för de ovan nämnda myndigheterna. Huruvida detta tydligare ansvar ska regleras i myndigheternas instruktion eller som uppdrag i regleringsbrev/uppdrag i särskild ordning beror på hur långsiktigt ansvaret bedöms vara. MYH tar inte ställning för hur, men vill påpeka att det är av vikt att styrning och reglering för detta görs på ett likvärdigt sätt för alla berörda myndigheter.

MYH instämmer inte i bedömningen om att förtydliga vår uppgift att främja branschernas arbete med validering enligt punkterna 2 och 3 i promemorian.

I myndighetens arbete med uppgiften att samordna en nationell struktur för validering blev det tidigt tydligt att det är viktigt att alla berörda myndigheter har tydliga uppdrag

avseende validering kopplat till sina huvudsakliga verksamhets- och ansvarsområden samt att det även krävs tydlighet avseende samverkan mellan myndigheterna⁴. Att detta nu föreslås i promemorian ser vi som positivt för den fortsatta utvecklingen av validering i Sverige.

Promemorian berör även branschernas arbete med validering och att det finns, för att främja branschernas medverkan och arbete med validering, ett fortsatt behov av att Myndigheten för yrkeshögskolan fortsättningsvis har ett bredare uppdrag. Myndigheten instämmer i att branschernas modeller för validering är en viktig del i den nationella strukturen för validering. Även kopplingen till den svenska referensramen för kvalifikationer nämns och att MYH:s uppgift att pröva ansökningar om nivåplacering av kvalifikationer också bidrar till att öka myndighetens överblick över branschernas valideringsmodeller såväl som kvalifikationer.

Myndigheten instämmer i promemorians resonemang kring branschernas arbete med validering men instämmer inte i bedömningen att myndighetens nuvarande uppgift enligt instruktionen inom detta område behöver förtydligas i uppdrag.

5.4 Information om validering bör vara lättåtkomlig

MYH instämmer i bedömningen att myndigheter med eget eller övergripande ansvar för validering eller behörighetsbedömningar bör tillhandahålla information avseende detta och att även leda individer vidare till andra myndigheter i de fall relevant information finns där.

Vi instämmer också i bedömningen att även information om det så kallade yrkeskvalifikationsdirektivet bör vara lättillgänglig för både de individer och de professionella som har behov av denna information. Myndigheten anser dock att det är viktigt att det huvudsakliga ansvaret för sådan information även fortsättningsvis åligger de redan utpekade myndigheterna (Universitets- och högskolerådet samt Tillväxtverket).

Då många aktörer med olika ansvar är involverade i valideringsarbetet är tillgången till information viktig för att kunna orientera sig i systemen. Myndigheten är positiv till att regeringen nu avser att ta ett viktigt steg i att tydliggöra ansvar avseende tillgången till information. För att individer som har behov av sådan information ska kunna hitta rätt utifrån sina specifika behov är det också viktigt att tydliggöra de olika aktörernas ansvar för att leda individen rätt. Att ha tydliga hänvisningar till andra aktörer med kvalitetssäkrad information blir centralt för att mottagaren ska få en tydlig överblick av möjligheterna till validering. Myndigheten anser att det kommer att krävas samverkan mellan berörda aktörer för att säkerställa detta och ser en viss risk för att just sådan samverkan kan bli svår att åstadkomma när det inte finns en utpekad sammanhållande funktion.

5.5 Myndigheternas uppdrag att redovisa omfattningen av validering

MYH instämmer i att det finns brister i hur validering och bedömning av reell kompetens redovisas och följs upp men instämmer inte i bedömningen att Myndigheten för yrkeshögskolans befintliga uppdrag⁵ om att redovisa uppgifter om behörighetsgrunder för sökande och antagna bör kvarstå.

⁴ Yh 2009/2102 *Redovisning av uppdrag om insatser i fråga om validering*

⁵ "Hur många av samtliga sökande som ansetts behöriga enligt 3 kap. 1§ första stycket 4 eller 4 § förordningen (2009:130) om yrkeshögskolan och hur många av dessa som antagits till den sökta

I anslutning till detta vill vi även framföra att redovisning av antalet sökande och antagna på "reell kompetens" INTE per automatik innebär en redovisning av omfattningen av validering. Validering är ett av flera verktyg för att avgöra huruvida en sökande har motsvarande kunskaper och erfarenheter som krävs för att vara behörig till yrkeshögskolan.

För att långsiktigt kunna följa användningen och utvecklingen av validering och för att möjliggöra effektutvärdering är det centralt att det finns ett tydligt ansvar för redovisning av omfattningen av validering och MYH instämmer i promemorians bedömning kring detta. Däremot anser MYH att det uppdrag att särredovisa antalet sökande och antagna på "reell kompetens" som myndigheten ålagts genom regleringsbrev för både 2015 och 2016, inte bör kvarstå. Myndigheten anser att detta ansvar redan ryms inom ramen för uppgifterna som framgår av myndighetens instruktion:

- svara för uppföljning av användningen av stöd och annan uppföljning inom sitt ansvarsområde, samt
- framställa statistik inom sitt ansvarsområde.

7.1.2 Behörighetskraven till yrkeshögskolan ska förtydligas

Myndigheten avstyrker promemorians förslag till förändring av bestämmelser i förordning (2009:130) om yrkeshögskolan (YHF) 3 kapitel *Tillträde till utbildningen*.

I promemorian anges som skäl till den föreslagna förordningsförändringen att tillträdesreglerna till yrkeshögskolan behöver förtydligas för att fler sökande med reell kompetens ska kunna antas till yrkeshögskolan. MYH bedömer att ändringarna inte leder till avsedd effekt.

Nuvarande reglering är konstruerad för att ge möjlighet för sökande att behörighetsförklaras på flera olika grunder. När det gäller möjligheterna till bedömning av "reell kompetens" kan detta ske, dels på grunder som anges i 3 kap. 1 § p. 4 YHF, dels 3 kap. 4 § samma förordning. Bestämmelserna skiljer sig åt i väsentliga delar och tar sikte på olika situationer. Det är myndighetens uppfattning att båda behövs.

Av 3 kap. 1 § p. 4 YHF framgår att bestämmelsen vänder sig till sökande som har annan utbildning än den som räknas upp i punkterna 1-3, eller sökande som har annan erfarenhet, eller sökande som på grund av annan omständighet har möjlighet att tillgodogöra sig utbildningen. De sökande som behörighetsförklaras på denna grund måste även uppfylla kraven på eventuella särskilda förkunskaper eller villkor enligt 3 kap. 3 § YHF. Däremot ger 3 kap. 4 § möjlighet att anta sökande som inte uppfyller något av kraven i 1 § p.4. Det gäller under förutsättning att den sökande uppfyller båda rekvisiten i nämnd bestämmelse, det vill säga den sökande ska bedömas kunna tillgodogöra sig utbildningen och därefter utöva det yrke som utbildningen förbereder för. Dessa sökande behöver inte uppfylla kraven på eventuella särskilda förkunskaper vilket är fallet för de som behörighetsförklaras enligt 3 kap.1 kap. p. 4 YHF.

Det är myndighetens bedömning att dessa två olika bestämmelser är en förutsättning för att så många som möjligt ska kunna få tillträde till utbildning inom yrkeshögskolan. Konstruktionen och tillämpningsutrymmet i 3 kap. 4 § YHF innebär ytterligare en ventil eller möjlighet för sökande som annars skulle exkluderas från att studera på utbildning inom yrkeshögskolan. Här sägs inget om formella krav, yrkeserfarenhet eller någon

särskild omständighet. Istället medger bestämmelsen för utbildningsanordnare att anta sökande som har "reell kompetens" som inte kan förutses eller ligger utanför det som vanligtvis förekommer i dessa avseenden. Utan denna bestämmelse saknar utbildningsanordnare rättslig grund för att anta denna kategori av sökande.

Det är myndighetens uppfattning att båda ovan nämnda bestämmelser är viktiga och fyller sin funktion. Det gäller inte minst i arbetet med breddad rekrytering och mångfald. Det är ett arbete som är högt prioriterat för myndigheten och som sker i nära samverkan med utbildningsanordnare. Det skulle därför inte minst utifrån ett valideringsperspektiv innebära en försämring om bestämmelserna ändras på ett sådant sätt som föreslås i promemorian. Sammantaget är det ändamålsenliga bestämmelser som bör finnas kvar.

Samtidigt som behörighetsreglerna är generösa bedömer myndigheten i likhet med vad som framförs i promemorian att det finns skäl att överväga förordningsändringar som underlättar för personer med "reell kompetens" att kunna studera på utbildning inom yrkeshögskolan.

I bilaga 1 till detta yttrande redovisar myndigheten en föreslagen ändring. Sammanfattningsvis innebär myndighetens bedömning att:

- 1 § 4 punkten ska kvarstå med nuvarande lydelse, då de allra flesta sökande med "reell kompetens" kan bedömas enligt den och där finns ingen begränsning i antalet årsplatser på en utbildning som kan nyttjas av sådana sökande,
- 3 § 2 stycket förtydligas så att det framgår att även motsvarande till yrkeserfarenhet och andra kunskaper kan ligga till grund för behörighet, samt
- 4 § finns kvar med nuvarande lydelse

Vår bedömning är att ändringen tillsammans med stöd från myndigheten till utbildningsanordnarna bör kunna åstadkomma en ökad möjlighet för sökande med "reell kompetens" att antas till utbildningen.

7.1.3 Ett tydligare ansvar att pröva reell kompetens för tillgodoräknande inom yrkeshögskolan

MYH avstyrker förslaget om att förtydliga ansvar avseende tillgodoräknande inom yrkeshögskolan genom att i förordning (2009:130) om yrkeshögskolan 2 kap. i anslutning till 12 § införa tilläggsparagraf 12 a §.

MYH instämmer i bedömningen att det saknas anledning att föra in begreppet validering i förordningen (2009:130) om yrkeshögskolan. Validering är ett av flera möjliga tillvägagångssätt för att avgöra om en sökande är behörig och för att skapa underlag för beslut om tillgodoräknande. Myndigheten instämmer i det som framförs i promemorian avseende vikten av att studerande kan få kunskaper, färdigheter och kompetens tillgodoräknade för att om möjligt effektivisera utbildningsinsatsen. Myndigheten instämmer även i att likabehandling av studerande är av vikt samt att en ökning av frekvensen av tillgodoräknanden är önskvärd.

Trots det, ställer sig MYH tveksam till om det är motiverat med en ändring i YHF avseende tillgodoräknande. Myndigheten bedömer att bestämmelserna i 2 kap. 12 § YHF jämförd med 4 kap. 2 § YHF föreskriver en rätt för den studerande som motsvaras av en skyldighet för utbildningsanordnare att tillgodoräkna den studerandes kunskaper, färdigheter och kompetenser. Det saknas därför skäl till ändringar när det gäller att tydliggöra utbildningsanordnarens ansvar. Det innebär inte att myndigheten motsätter sig en ändrad lydelse av 2 kap. 12 § YHF eller en tilläggsparagraf om det av andra skäl

bedöms angeläget att tydliggöra utbildningsanordnarens skyldighet eller för att klargöra ansvaret för studerande och utbildningsanordnare i detta avseende.

12 Ikraftträdande

MYH avstyrker förslaget om ikraftträdande till den 1 januari 2017 och föreslår istället att eventuella författningsförändringar till följd av förslagen i promemorian ska träda i kraft den 1 april 2018.

Myndigheten avstyrker förslaget och föreslår istället att eventuella författningsförändringar träder i kraft 1 april 2018. Detta för att ge både myndigheten och utbildningsanordnare goda möjligheter att förbereda för sådana förändringar.

Bilaga 1 Jämförelse av författningsförslag

Nuvarande lydelse	Förslag i Validering med mervärde, Ds 2016:24	MYH:s förslag till förändring utifrån nuvarande lydelse
Kap 3	Kap 3	Kap 3
<p>1 § Behörig att antas till utbildningen är den som</p> <ol style="list-style-type: none"> avlagt en gymnasieexamen i gymnasieskolan eller inom kommunal vuxenutbildning, har en svensk eller utländsk utbildning som motsvarar kraven i 1, är bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge och där är behörig till motsvarande utbildning, eller genom svensk eller utländsk utbildning, praktisk erfarenhet eller på grund av någon annan omständighet har förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. <p>Myndigheten för yrkeshögskolan får meddela föreskrifter om kraven i första stycket 2. Förordning (2011:110).</p>	<p>Behörig att antas till utbildningen är den som</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Har</i> avlagt en gymnasieexamen i gymnasieskolan eller inom kommunal vuxenutbildning, har en svensk eller utländsk utbildning som motsvarar kraven i 1, <i>eller</i> är bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge och där är behörig till motsvarande utbildning. <p>Myndigheten för yrkeshögskolan får meddela föreskrifter om kraven i första stycket 2.</p>	<p>Behörig att antas till utbildningen är den som</p> <ol style="list-style-type: none"> <i>Har</i> avlagt en gymnasieexamen i gymnasieskolan eller inom kommunal vuxenutbildning, har en svensk eller utländsk utbildning som motsvarar kraven i 1, är bosatt i Danmark, Finland, Island eller Norge och där är behörig till motsvarande utbildning, eller genom svensk eller utländsk utbildning, praktisk erfarenhet eller på grund av någon annan omständighet har förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. <p>Myndigheten för yrkeshögskolan får meddela föreskrifter om kraven i första stycket 2. Förordning (2011:110).</p>

<p>2 §</p> <p>Den som har annat modersmål än svenska, danska, färöiska, isländska eller norska ska ha de kunskaper i svenska som behövs.</p>		<p>2 §</p> <p>Den som har annat modersmål än svenska, danska, färöiska, isländska eller norska ska ha de kunskaper i svenska som behövs.</p>
<p>3 §</p> <p>För behörighet att antas till en utbildning får det utöver vad som anges i 1 och 2 §§ ställas krav på särskilda förkunskaper. Sådana krav ska vara nödvändiga för att den studerande ska kunna tillgodogöra sig utbildningen. Kraven får avse kunskaper från en eller flera kurser i gymnasieskolans nationella program eller motsvarande kunskaper.</p> <p>Om det finns särskilda skäl får kraven på särskilda förkunskaper även avse yrkeserfarenhet och andra kunskaper än sådana som avses i första stycket, om de är av betydelse för utbildningens speciella inriktning eller det yrkesområde som utbildningen förbereder för.</p> <p>Utöver krav på kunskaper får det även ställas villkor som är en förutsättning för utbildningens speciella inriktning eller det yrkesområde som utbildningen förbereder för. Förordning (2016:155).</p>		<p>3 §</p> <p>För behörighet att antas till en utbildning får det utöver vad som anges i 1 och 2 §§ ställas krav på särskilda förkunskaper. Sådana krav ska vara nödvändiga för att den studerande ska kunna tillgodogöra sig utbildningen. Kraven får avse kunskaper från en eller flera kurser i gymnasieskolans nationella program eller motsvarande kunskaper.</p> <p>Om det finns särskilda skäl får kraven på särskilda förkunskaper även avse yrkeserfarenhet och andra kunskaper, <i>eller motsvarande</i>, än sådana som avses i första stycket, om de är av betydelse för utbildningens speciella inriktning eller det yrkesområde som utbildningen förbereder för.</p> <p>Utöver krav på kunskaper får det även ställas villkor som är en förutsättning för utbildningens speciella inriktning eller det yrkesområde som utbildningen förbereder för. Förordning (2016:155).</p>

<p>3 a §</p> <p>Myndigheten för yrkeshögskolan får meddela föreskrifter om krav på särskilda förkunskaper och villkor när det gäller utbildningar med inriktning som kräver nationellt likvärdigt innehåll. Förordning (2016:155).</p>		<p>3 a §</p> <p>Myndigheten för yrkeshögskolan får meddela föreskrifter om krav på särskilda förkunskaper och villkor när det gäller utbildningar med inriktning som kräver nationellt likvärdigt innehåll. Förordning (2016:155).</p>
<p>4 §</p> <p>Behörig att antas till utbildningen är, trots vad som anges i 1-3 §§, även den som bedöms kunna tillgodogöra sig utbildningen och därefter utöva det yrke som utbildningen förbereder för. Högst 20 procent av årsplatserna i en utbildning får avsättas för sådana sökande. Förordning (2014:1098).</p>	<p>4 §</p> <p>Behörig att antas till utbildningen är, trots vad som anges i 1 och 2 §§, även den som <i>genom svensk eller utländsk utbildning, praktisk erfarenhet eller på grund av någon annan omständighet har förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. Om det för behörighet till utbildningen ställs krav på särskilda förkunskaper eller villkor enligt 3 §, ska sökanden uppfylla dessa för att vara behörig.</i></p>	<p>4 §</p> <p>Behörig att antas till utbildningen är, trots vad som anges i 1-3 §§, även den som bedöms kunna tillgodogöra sig utbildningen och därefter utöva det yrke som utbildningen förbereder för. Högst 20 procent av årsplatserna i en utbildning får avsättas för sådana sökande. Förordning (2014:1098).</p>